

SALÂTIN ANLAMI

Hocam, Ahzap/ 56. *"Şüphesiz Allah ve melekleri Peygamber'e salât ediyorlar. Ey iman edenler! Siz de ona salât edin, selâm edin."* âyetinde, Salât namaz değil midir?

Allah, Peygambere nasıl salât eder? Bu benim kafamı karıştırdı. Aydınlatırsanız sevinirim...

Cevap: *Salât* duâ, acımak, korumak anlamlarına gelir. Allah'ın ve meleklerin Peygambere salâtı, ona acımaları ve onu esirgemeleri anlamındadır. Burada salât'ın namazla ilgisi yoktur. Biz de Peygamberimize salât ederiz. Ona namaz kılarız anlamında değil, ona rahmet dileriz, onu selamlarız anlamındadır. Söz konusu âyetin manasını anlayabilmek için bulunduğu bağlamı iyi bilmek gerekir.

Ahzâb: 56'ncı âyetinde Peygamber'in, Allah katındaki yüce şânı, değeri anlatılıyor. Allah'ın ve meleklerinin ona salât ettikleri bildiriliyor, mü'minlere de ona salât ve selâm etmeleri emrediliyor. Allah'ın Peygamber'e salâtı, ona rahmet etmesi, onu melekler yanında övmesi; meleklerin salâtı, ona dua ve istiğfar etmeleri, onu destekle-mele-ridir. Allah'ın rahmet ettiği, huzurundakilere övdüğü bir zata elbette saygı göstermek, onu incitmekten son derece sakınmak ve ona salât ve selâm getirmek (yani Allah'tan rahmet ve esenlik dilemek) gerekir. Bu âyetin hükmüne göre Allah'ın Elçisi'ne ömürde bir kez olsun salât ve selâm getirmek farzdır.

Bazı âlimlere göre onun ismi her anıldıkça salât ve selâm getirmek gerekir. Bazılarına göre de onun ismi anıldığı zaman sadece bir kere salât ve selâm getirmek yeterlidir. Kanaatimize göre en uygun görüş, onun adının anıldığı mecliste sadece bir kere salât ve selâm getirmenin yeterli olduğudur. İfrata gerek yoktur. Ben ashabın, ikide birde ona salât getirdiklerini san-mıyorum. Buna göre yazılacak dini kitaplarda da onun adı her geçtikte (s.a.v.) koymak veya bunu açıkça yazmak zorunlu değildir. Her bölümde onun adının geçtiği ilk yerde salât ve selâm işareti koymak yeterlidir.

Önceki âyetinde Peygamber(s.a.v.)'in, Allah ve melekleri katın-daki yüce mevkii belirtildikten sonra 57-58. âyetlerde de Allah'ı ve Elçisi'ni incitenlerin, dünyada da, âhirette de lanetlenecekleri ve onur kırıcı bir azaba çarpılacakları, masum insanları yapmadıkları günahlarla suçlayarak incitenlerin, iftira ve açık bir vebal altına girdikleri vurgulanmaktadır

Bu âyetlerin, Surenin 36-40. âyetlerinde işaret edilen Zeynep konusu ile ilgili olduğu anlaşılıyor.

Peygamber(s.a.v.)'in evlen-me-sini dedikodu yapan, Peygamber'e yakın mü'minler aleyhinde yakışksız sözler söyleyip yaymak suretiyle ortalığı karıştırmaya çalışan münafık, hasta yürekli insanların davranışını sergilemektedir.

Allah'ın Elçisi'ni incitmek, Allah'ı incitmek demektir. Yüce Allah, Peygamber'in kendisine yakınlığını belirtmek için kendisini de onunla beraber saymış: *"Allah'ı ve Elçisi'ni incitenler"* buyurmuştur. Bir kudsî hadîste yüce Allah:

"Kim benim bir velîme

(dostuma)

düşmanlık ederse ben ona savaş açarım. Kulum bana en çok, kendisine farz kıldığım ibadetlerle yaklaşır. Nafilelerle de bana yaklaştıkça devam eder. Nihayet o derece bana yaklaşır ki ben onu severim. Ben de onu seversem onun işiten kulağı, gören gözü, tutan eli, yürüyen ayağı olurum. Benden isterse veririm, bana sığınırsa onu korurum..."

(
Buhârî, Edeb: 53; İbn Kesîr, Tefsîr: 3/522)

.